באן שהרי מפסיקין אפילו לר"ש בן יוחי לעשות סוכה ולולב כדאי׳ בירושלמי* אבל בהפסקה דתפלה איק"ש אין מפסיקין לר"ש בן יוחי (נ) א) ובירושלמי זה שנינו וזה שנינו ואין מפסיקין שנינו מפני שנינו:

פוקסת. פי׳ בקונטרס מתקנת שער שלא יתפזר וקשה דבפרק המקנא (שבת דף לד: ושם) אמר (ד) דמתחייב בשבת משום טווה ונוטל דסורקת ה"ל למיתני כמו גבי גזיר (גזיר מג.) וכפ׳ קמא דכתובות (דף ד: ושם) *פירש בקונטרס קליעת שער וקשיא דבפרק המקנא שוה גולדת ופוקסת ואין לפרש מעבירת סרק על פניה דהכא תני תרוייהו וגם בפ׳ *קמא דכתובות ויש לפרש דמתקנת שערה ביריה מון לגניף וריב"א מפרש שנותנת חוטין של בלק (ה) [דקין] על פניה להאדיס הבשר והייט טוייה והאי דקורא ליה בירושלמי לובע שהוא מאדיס הבשר ובגין כמי שייך בתיקון האשה למאי דמפורש סוף הנזקין (שבת דף לה.) משום בושה ומייתי קרא לגבן את הגלע": **סמכת**. בפרק כל הקרבנות (מנחות דף פו) מפרש דשמן המור הוא סמכת וכפ׳ קמא דמגילה (דף יג.) מאי שמן המור רב הונא אמר רבי מאיר: אל תקרי "קרבם" אלא "קברם" לבלבל פתורך בבני ובנתא, ולא תיחזי שתא חדתא דלא תמות אנתך ולא תנסב אינתתא אחריתי, ר׳ שמעון בן חלפתא אפסר מיניה דרב א"ל (*אבוה) זיל לגביה דליברכך א"ל יהא רעוא דלא תבייש ולא תתבייש" *אתא גבי אבוה א"ל מאי אמר לך? א"ל מילין בעלמא הוא דאמר לי, א"ל ברכך ברכתא דברכן קודשא ברוך הוא לישראל ותנא בה דכתיב °ואכלתם אכול ושבוע והללתם וגו׳ ולא יבושו עמי לעולם וידעתם כי בקרב ישראל אני וגו׳ ולא יבושו עמי לעולם": ועושה אשה תבשיטיה: ת"ר אלו הן תכשיטי נשים כוחלת ופוקסת ומעבירה (*סרק) על פניה ואיכא דאמרי מעברת (א) (סרק) על פניה של ממה דביתהו דרב הסדא מקשטא באנפי כלתה יתיב רב הונא בר חיננא קמיה דרב חסדא ויתיב וקאמר "לא שנו אלא ילדה אבל זקנה לא, א"ל "האלהים, אפילו אמך ואפילו אימא דאימך ואפילו עומדת על קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל טבלא דחמטא": ר׳ יהודה אומר לא תסוד: תניא רבי יהודה אומר *אשה לא תסוד (ב) מפני שנוחל הוא לה ומודה ר׳ יהודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד שאע"פ שמצירה היא עכשיו שמחה היא לאחר זמן ומי אית ליה לרבי יהודה האי *סברא דתנן *רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני שמצר אמרו לו אע"פ שמצר עכשיו שמח הוא לאחר זמן אמר רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן בינהו אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל לעולם מצר; *אמר רב יהודה בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים: עניות טופלות אותן בסיד עשירות טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלה אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלה בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:

ההדיוט

תורה אור

כאן במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים, הדר יתבי ובקא מבעי לחתא כתיב °יקרה היא מפגינים וכל חפציך לא ישוו בה" הא חפצי שמים ישוו בה, וכתיב °כל חפצים לא ישוו בה דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים אמרו ליה מאי בעית הכא? אמר להו דאמר לי אבא זיל גבייהו דליברכוך אמרו ליה יהא רעוא דתזרע ולא תחצד, תעייל ולא תיפוק, תיפוק ולא תעייל, לתרבוב ביתך וליתוב אושפיזך, לבלבל פתורך, ולא תחזי שתא חדתא כי אתא לגבי אבוה א"ל לא מבעיא דברוכי לא בירכן אבל צעורי צעורן, א"ל מאי אמרו לך? הכי אמרו לי, א"ל הנך כולהו ברכתא ניהו: תזרע ולא תחצד תוליד בנים ולא ימותו תעייל ולא תיפוק תעייל כלתא ולא לימותו בנך דליפקון תיפוק ולא תעייל תוליד בנתא ולא ימותו גובריהו וליהדרו לותיך לתרבוב ביתך וליתוב אושפיזך דהאי עלמא אושפיזך והאי עלמא ביתא דכתיב °קרבם בתימו לעולם אל תקרי "קרבם" אלא "קברם" לבלבל פתורך בבני ובנתא, ולא תיחזי שתא חדתא דלא תמות אנתך ולא תנסב אינתתא אחריתי, ר׳ שמעון בן חלפתא אפסר מיניה דרב א"ל (*אבוה) זיל לגביה דליברכך א"ל יהא רעוא דלא תבייש ולא תתבייש" *אתא גבי אבוה א"ל מאי אמר לך? א"ל מילין בעלמא הוא דאמר לי, א"ל ברכך ברכתא דברכן קודשא ברוך הוא לישראל ותנא בה דכתיב °ואכלתם אכול ושבוע והללתם וגו׳ ולא יבושו עמי לעולם": ועושה אשה תבשיטיה: ת"ר אלו הן תכשיטי נשים כוחלת ופוקסת ומעבירה על פניה ואיכא דאמרי מעברת שמן של ממה דביתהו דרב הסדא מקשטא באנפי כלתה יתיב רב הונא בר חיננא קמיה דרב חסדא ויתיב וקאמר "לא שנו אלא ילדה אבל זקנה לא, א"ל "האלהים, אפילו אמך ואפילו אימא דאימך ואפילו עומדת על קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל טבלא דחמטא": ר׳ יהודה אומר לא תסוד: תניא רבי יהודה אומר *אשה לא תסוד (ב) מפני שנוחל הוא לה ומודה ר׳ יהודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד שאע"פ שמצירה היא עכשיו שמחה היא לאחר זמן ומי אית ליה לרבי יהודה האי *סברא דתנן *רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני שמצר אמרו לו אע"פ שמצר עכשיו שמח הוא לאחר זמן אמר רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן בינהו אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל לעולם מצר; *אמר רב יהודה בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים: עניות טופלות אותן בסיד עשירות טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלא אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלא בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:

ההדיוט

ובמלוה שלא לעשותה ע"י אחרים. אל תפלם אלא מלוה שבא לידך בין גדולה בין קטנה עשה: **וכל הפליך לא ישוו בה**. שתבטל כל הפליך בשביל שתעסוק במצוה: **תפני שמים ישוו בה**. כלומר אם יש לך לעסוק במצוה תבטל תלמוד תורה **ועסוק במצוה**: **דאפילו תפני שמים לא**. דמבטל תלמוד ועוסק בתלמוד תורה: **תעייל ולא תיפוק ולא תעייל**. משמע ליה בסחורה תעייל ולא תיפוק שתביא סחורה ולא תמכרנה יתיפוק ולא תעייל שתוציא בסחורה במקום אחר ולא תביאנה: **תעייל כלתא**. שדרך כלתא הולכת אצל הבעל: **ולא תיפוק**. דלא לימות בבך דהדרי נפקי מיבך והדרי לבי נשייהו: **שתא חדתא**. זו שנה ראשונה של נישואין דכתיב "כי יקח איש אשה חדשה לא יצא וגו׳" (דברים כד): **ליתרב ביתך**. בית קבורתך דלא תמות אלא תחיה לאורך ימים: **לא תבוש ולא תתביים**. לא תיבוש אחריני כדי שלא תתביים שלא תבא לידי כך פן תתביים: **ותנא כה**. ושנה בה "לא יבושו עמי לעולם" והייטו לא תבייש ולא תתביים: **כוחלת**. נותנת כחול בין עיניה כדי שדומות נאים: **פוקסת**. מחלקת שערה לכאן ולכאן*: **ומעבירה סרק על פניה**. סם אחד כדי שתרחה אדומה: **סכין על פניה של מעה**. כדי להעביר שער של ממה: **היפה מיקשטא**. כי הני קשוטין כדאמר הכא: **באנפי כלתה**. שהיתה כל כך זקינה שהיתה לה כלה שהיא אשת בנה: **לא שנו**. הא דאמר טוסה אשה תבשיטיה: **אלא ילדה*** בחורה שדרכה בכך ולהכי הוי לה שמחה במועד: **אבל זקינה לא*** והיכי עבדא אמאך הכי דמיקשטא הא הויא זקינה: **ואפילו עומדת על פתח קברה*** קרינא להתקשט: **לקל עבלא דחמטא*** פירוש קשקוש הזוג ר"ל מיני זמר בהילולא וכי היכי דרהטא ילדה בת שית לקל הילולא הכי עבדא (ג) בת שיתין והכי נמי מיקשטא: **שנוחל הוא לה*** שגנאי הוא לה ונוחל בסיד ומלטערת בסיד: **שיכולה לקפלו במועד**. אע"פ שהיא מעולת בסיד: **שמחה היא לאחר זמן** במועד לסוף המועד לאחר שקפלוה אם הסיד שטפלה לפי משיר את השער ומעדן את הבשר והוחיל דהאי סיד ממשמתה לאחר זמן לכי שרי לה לטופלו במועד אע"פ שהיא מצירה עכשיו: **ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא**. אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה וכו׳: **נפרעים מהם**. מהכותים ביום חגם מפני שהוא מצער לכל אדם שפורע מיצר אבל לא משלמים להם ממון ביום חגם לפי שמשמחה ביום חגם ומודה לע"ז כדפי׳ במס׳ ע"ז: **שמח הוא לאחר זמן**. שפרע לו ואמאי נפרע מהן אבל לרבי יהודה לא אית ליה האי סברא דמשום שמיצר עכשיו שרי והיכי אית ליה האי סברא גבי טפול אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **פגם לכלכות מועד*** להכי א"ר יהודה הכא דשרי אע"פ שהיא מצירה כו׳: **דכולהו מלכות מועד*** דשרי משום האי טעמא נמי שרו כגון אפיה אבוה ברי ברכך ברכתא דברכינהו הקדוש ב"ה לישראל ותנא ביה שנא׳ ואכלתם אכול ושבוע וגו׳: ועושה תכשיטיה במועד: ת"ר אלו הן תכשיטי נשים כוחלת פוקסת *) נוטלת שערה רצ"פ רנ"ר ומעבירת סרק על פניה איכא דאמרי מעברת סכין על פניה של ממה. דביתהו דרב חסדא הוה מתקשמא באנפי כלותיה כו׳. ואפי׳ עומדת על פתח קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל מבלא ההמא. ר"י אומר לא תסוד כו׳. תניא ר׳ יהודה אומר אשה לא תסוד במועד מפני שנוחל הוא לה אם היא תשאר בסיד. ומודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד ואע"פ שמצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן. ומי אית ליה לר׳ יהודה האי סברא והתנן במס׳ ע"ז ר׳ יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מיצר כו׳. ופירק רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו אע"פ שמצירות עכשיו שמחות לאחר זמן. אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור והוא אמר לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור. אנשי בת שיתין כבת שית לקל מבלא ההמא. ר"י אומר לא תסוד כו׳. תניא ר׳ יהודה אומר אשה לא תסוד במועד מפני שנוחל הוא לה אם היא תשאר בסיד. ומודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד ואע"פ שמצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן. ומי אית ליה לר׳ יהודה האי סברא דתנן בפ׳ ע"ז ר׳ יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מצער כו׳. ופירק רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן. אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלא אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלא בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:

ההדיוט

דאפילו תפני שמים לא. דמבטל תלמוד ועוסק בתלמוד תורה: **תעייל ולא תיפוק ולא תעייל**. משמע ליה בסחורה תעייל ולא תיפוק שתביא סחורה ולא תמכרנה יתיפוק ולא תעייל שתוציא בסחורה במקום אחר ולא תביאנה: **תעייל כלתא*** שדרך כלתא הולכת אצל הבעל: **ולא תיפוק*** דלא לימות בבך דהדרי נפקי מיבך והדרי לבי נשייהו: **שתא חדתא*** זו שנה ראשונה של נישואין דכתיב "כי יקח איש אשה חדשה לא יצא וגו׳" (דברים כד): **ליתרב ביתך*** בית קבורתך דלא תמות אלא תחיה לאורך ימים: **לא תבוש ולא תתביים*** לא תיבוש אחריני כדי שלא תתביים שלא תבא לידי כך פן תתביים: **ותנא כה*** ושנה בה "לא יבושו עמי לעולם" והייטו לא תבייש ולא תתביים: **כוחלת*** נותנת כחול בין עיניה כדי שדומות נאים: **פוקסת*** מחלקת שערה לכאן ולכאן*: **ומעבירה סרק על פניה*** סם אחד כדי שתרחה אדומה: **סכין על פניה של מעה*** כדי להעביר שער של ממה: **היפה מיקשטא*** כי הני קשוטין כדאמר הכא: **באנפי כלתה*** שהיתה כל כך זקינה שהיתה לה כלה שהיא אשת בנה: **לא שנו*** הא דאמר טוסה אשה תבשיטיה: **אלא ילדה*** בחורה שדרכה בכך ולהכי הוי לה שמחה במועד: **אבל זקינה לא*** והיכי עבדא אמאך הכי דמיקשטא הא הויא זקינה: **ואפילו עומדת על פתח קברה*** קרינא להתקשט: **לקל עבלא דחמטא*** פירוש קשקוש הזוג ר"ל מיני זמר בהילולא וכי היכי דרהטא ילדה בת שית לקל הילולא הכי עבדא (ג) בת שיתין והכי נמי מיקשטא: **שנוחל הוא לה*** שגנאי הוא לה ונוחל בסיד ומלטערת בסיד: **שיכולה לקפלו במועד*** אע"פ שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא*** אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **נפרעים מהם*** מהכותים ביום חגם מפני שהוא מצער לכל אדם שפורע מיצר אבל לא משלמים להם ממון ביום חגם לפי שמשמחה ביום חגם ומודה לע"ז כדפי׳ במס׳ ע"ז: **שמח הוא לאחר זמן*** שפרע לו ואמאי נפרע מהן אבל לרבי יהודה לא אית ליה האי סברא דמשום שמיצר עכשיו שרי והיכי אית ליה האי סברא גבי טפול אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **פגם לכלכות מועד*** להכי א"ר יהודה הכא דשרי אע"פ שהיא מצירה כו׳: **דכולהו מלכות מועד*** דשרי משום האי טעמא נמי שרו כגון אפיה אבוה ברי ברכך ברכתא דברכינהו הקדוש ב"ה לישראל ותנא ביה שנא׳ ואכלתם אכול ושבוע וגו׳: ועושה תכשיטיה במועד: ת"ר אלו הן תכשיטי נשים כוחלת פוקסת *) נוטלת שערה רצ"פ רנ"ר ומעבירת סרק על פניה איכא דאמרי מעברת סכין על פניה של ממה. דביתהו דרב חסדא הוה מתקשמא באנפי כלותיה כו׳. ואפי׳ עומדת על פתח קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל מבלא ההמא. ר"י אומר לא תסוד כו׳. תניא ר׳ יהודה אומר אשה לא תסוד במועד מפני שנוחל הוא לה אם היא תשאר בסיד. ומודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד ואע"פ שמצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן. ומי אית ליה לר׳ יהודה האי סברא דתנן בפ׳ ע"ז ר׳ יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מצער כו׳. ופירק רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן. אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלא אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלא בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:

ההדיוט

ומעבירה סרק על פניה. סם אחד כדי שתרחה אדומה: **סכין על פניה של מעה*** כדי להעביר שער של ממה: **היפה מיקשטא*** כי הני קשוטין כדאמר הכא: **באנפי כלתה*** שהיתה כל כך זקינה שהיתה לה כלה שהיא אשת בנה: **לא שנו*** הא דאמר טוסה אשה תבשיטיה: **אלא ילדה*** בחורה שדרכה בכך ולהכי הוי לה שמחה במועד: **אבל זקינה לא*** והיכי עבדא אמאך הכי דמיקשטא הא הויא זקינה: **ואפילו עומדת על פתח קברה*** קרינא להתקשט: **לקל עבלא דחמטא*** פירוש קשקוש הזוג ר"ל מיני זמר בהילולא וכי היכי דרהטא ילדה בת שית לקל הילולא הכי עבדא (ג) בת שיתין והכי נמי מיקשטא: **שנוחל הוא לה*** שגנאי הוא לה ונוחל בסיד ומלטערת בסיד: **שיכולה לקפלו במועד*** אע"פ שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא*** אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **נפרעים מהם*** מהכותים ביום חגם מפני שהוא מצער לכל אדם שפורע מיצר אבל לא משלמים להם ממון ביום חגם לפי שמשמחה ביום חגם ומודה לע"ז כדפי׳ במס׳ ע"ז: **שמח הוא לאחר זמן*** שפרע לו ואמאי נפרע מהן אבל לרבי יהודה לא אית ליה האי סברא דמשום שמיצר עכשיו שרי והיכי אית ליה האי סברא גבי טפול אע"ג שהיא מצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן: **פגם לכלכות מועד*** להכי א"ר יהודה הכא דשרי אע"פ שהיא מצירה כו׳: **דכולהו מלכות מועד*** דשרי משום האי טעמא נמי שרו כגון אפיה אבוה ברי ברכך ברכתא דברכינהו הקדוש ב"ה לישראל ותנא ביה שנא׳ ואכלתם אכול ושבוע וגו׳: ועושה תכשיטיה במועד: ת"ר אלו הן תכשיטי נשים כוחלת פוקסת *) נוטלת שערה רצ"פ רנ"ר ומעבירת סרק על פניה איכא דאמרי מעברת סכין על פניה של ממה. דביתהו דרב חסדא הוה מתקשמא באנפי כלותיה כו׳. ואפי׳ עומדת על פתח קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל מבלא ההמא. ר"י אומר לא תסוד כו׳. תניא ר׳ יהודה אומר אשה לא תסוד במועד מפני שנוחל הוא לה אם היא תשאר בסיד. ומודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד ואע"פ שמצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן. ומי אית ליה לר׳ יהודה האי סברא דתנן בפ׳ ע"ז ר׳ יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מצער כו׳. ופירק רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן. אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלא אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלא בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:

ההדיוט

ומעבירה סרק על פניה*. **סכין על פניה של מעה***. **היפה מיקשטא***. **באנפי כלתה***. **לא שנו***. **אלא ילדה***. **אבל זקינה לא***. **ואפילו עומדת על פתח קברה***. **לקל עבלא דחמטא***. **שנוחל הוא לה***. **שיכולה לקפלו במועד***. **ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא***. **נפרעים מהם***. **שמח הוא לאחר זמן***. **פגם לכלכות מועד***. **דכולהו מלכות מועד***. **ועושה תכשיטיה במועד**. **אלו הן תכשיטי נשים כוחלת פוקסת** *) **נוטלת שערה רצ"פ רנ"ר ומעבירת סרק על פניה איכא דאמרי מעברת סכין על פניה של ממה**. **דביתהו דרב חסדא הוה מתקשמא באנפי כלותיה כו׳. ואפי׳ עומדת על פתח קברה דאמרי אינשי בת שיתין כבת שית לקל מבלא ההמא. ר"י אומר לא תסוד כו׳. תניא ר׳ יהודה אומר אשה לא תסוד במועד מפני שנוחל הוא לה אם היא תשאר בסיד. ומודה בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד ואע"פ שמצירה עכשיו שמחה היא לאחר זמן. ומי אית ליה לר׳ יהודה האי סברא דתנן בפ׳ ע"ז ר׳ יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מצער כו׳. ופירק רב נחמן בר יצחק הנח להלכות מועד דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן. אמר רב יהודה אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר °ששה חדשים בשמן המור *מאי "שמן המור" רב הונא בר חייא אמר סמכת *) רב ירמיה בר אמי אמר שמן זית שלא הביא שליש חניא רבי יהודה אומר אנפיקינון שמן זית שלא הביא שלישי ולמה סכין אותו? שמשיר את השער ומעדן את הבשר *רב ביבי הוה ליה ברתא טפלא אבר אבר שקל בה ד׳ מאה זוזי, הוה אזיל בשבבותיה דה"ל ברתא טפלא בהד זמנא ומתה אמר: "קטלא ביבי לברתי", אמר רב נחמן: רב ביבי דשתי שיכרא בעיין בנתיה טפלא אנן דלא שתינן שיכרא לא בעיין בנתין טפלא:**